

ЕСТЕН КЕТПЕЙТІН КҮНДЕР

К. Байсейітова концерттік бригада құрамымен майданда

Майданға баратынымызды естігенде қатты қуандым. Тілегім орындалды. Майдандардың бірінде бригадамен бірге 45 күн болдым. Естен кетпейтін бұл 45 күн маған әлденеше жылдай әсер етті. Бұл уақыттың ішінде біз 64 концерт, оның ішінде майданның алдыңғы позицияларында 40 концерт бердік. 17 июньде Солтүстік-Батыс майданының командованиесі мен бастықтары үшін берген майдандағы бірінші концертіміз зор табыспен өтті. Бұдан кейін біз

алдыңғы позицияларға кеттік. Летчиктерге, танкистерге, артиллеристерге, минометшілерге, жаяу әскерге, көбінесе орман ішінде концерттер бердік. Қызыл әскерлердің күнбе-күн шығып тұратын «Мужество» газеті 12 июльдегі санында біздің концертімізге зор баға берді, концертіміздің жауынгерлерге зор әсер етіп, жауға қарсы күресте оларды рухтандырғанын жазды.

Жауынгерлердің, командир мен саяси қызметкерлердің майдандағы көрсеткен еңбегімізге қандай сүйсініп, қандай қуанғанын айтып жеткізу қиын. Олар біздің Қиырдағы Қазақстаннан майданға баруымызды совет тылы мен майданның күшті бірлігінің белгісі, ССРО халықтарының мызғымайтын достығының белгісі деп таныды, өздеріне көрсеткен қамқорлығы, сүйіспеншілігі үшін Қазақстанның партия және Үкімет басшыларына, бүкіл қазақ халқына, бригаданың мүшелеріне шын көңілден алғыс айтты.

Біз көп ұлтты совет халқының қарулы ержүрек ұлдарын, неше түрлі қиыншылықтарға төзіп, жаудың оғы астында қасиетті совет жерін қорғаушы батырларын көрдік.

Біз геройларды, қолбасшыларды, жауынгер қыздарды көрдік.

Валя 19 жаста. Ол өз елінің шын патриоты. Соғыс басталған соң екі айдан кейін ол Рыбинскіден өзі тіленіп майданға келді. Жолда 11 күн жаяу жүрді. Дәрігерлік батальонда оны қызметке алып, екінші күні ұрыс майданына жаралыларды жинауға жіберді. Ол сол күнгі ұрыстың өзінде жаралы 7 жауынгерді оқтың астынан алып шықты. Оның бір күн ішінде 20-25 жаралы жауынгерді алып шыққан күндері болды. Валя тек медсестра болып қана қоймай, оның үстіне командованиенің әртүрлі тапсырмаларын орындап жүрді, талай рет разведкаға барды. Бір күні орман ішінде өзіне қарсы келе жатқан автоматы бар немісті көрді. Валя тасаланып жатты да, неміс 15 қадам жерге келген кезде көздеп тұрып, «қолыңды көтер» деп айқайлады. Фриц сасқанынан автоматын тастап жіберді. Валя оның автоматын алып, немісті бөлімге әкеліп тапсырды. Тағы бірде Валя бір қызыләскермен селоға барлауға барған жерде немістің үш солдатын өлтіріп, жаудың пулеметін патрондарымен бірге өзінің бөліміне әкеп тапсырды. Қазір Валяның омырауында Қызыл Жұлдыз ордені бар, оның үстіне екінші рет наградаға ұсынылды.

Майданда жанқиярлықпен соғысушы бұл қаһарман қыздың жарқын бейнесін біз сахнада көрсетуіміз керек. Валя жалғыз емес. Біз ол сияқты талай ержүрек әйелдердің жауынгерлік әңгімелерін тыңдадық.

16 июльде біз авиация полкінде концерт бердік. Совет Одағының Геройы лейтенант, истребитель-летчик Тимур Михайлович Фрунзе осы полктің қатарында жауға қарсы соғысты. 20 жастағы герой Тимур – даңқты қолбасшы Михаил Васильевич Фрунзенің ұлы. Ол жаудың басым күшіне қарсы әуе ұрысында Отаны үшін жанын қиып, батыр өлімімен қаза тапты. Біз Тимурды ешуақытта ұмытпаймыз. Тимур үшін, совет халқының Отанын қорғау жолында қаза тапқан барлық ұлдары үшін жаудан рақымсыз кек аламыз.

Біз адамдардың нағыз туысқандық достығын көрдік. Әрбір әскер бөлімінде Советтер Одағындағы ұлттардың бәрінің дерлік өкілдері кездеседі. Орыстар, украиндар, қазақтар, беларусьтар, грузиндер, әзірбайжандар, өзбектер, татарлар және басқалар ағалы-інілі адамдай болып, ұлы идеямен бас қосып, жауды рақымсыз талқандауда.

Майдандағы жауынгерлеріміз – уайымшылдықтың, іс пен тілек бірлігінің үлгісі. Соғыстағыша бір кісідей болып жұмыс істеуді біз солардан үйренуіміз керек. Өздеріміздің уайымшылдығымызды арттырсақ, партия мен Үкіметтің нұсқауларын бұлжытпай орындап отырсақ, біз қай жерде болса да, қандай жұмыста болса да майданға зор көмек көрсете аламыз. Отанымызға төнген қауіп зор. Кімде-кім мұны түсінбесе немесе түсінгісі келмесе, ондайларға біздің арамызда орын жоқ. Кімде-кім бәріміздің ісімізге бөгет жасаса, ол соғыс уақытының қатаң заңы бойынша жазалануы керек. Қазір біздің қандай еңбегіміздің болса да соғыс жөнінде зор маңызы бар. Біз бір ұранмен жұмыс істейміз: «Бәрі майдан үшін, бәрі жеңіс үшін».

Мен Қазақстанның барлық искусство қызметкерлерін жұмыс істеуге шақырамын. Біз өзіміздің көркем өнерімізбен майдандағы жауынгерлерді, тылдағы еңбекшілерді рухтандырып, жаңа ерлік істерге жұмылдыруға міндеттіміз.

Неміс оккупанттары құртылсын.

«Социалды Қазақстан», 1942, 3 сентябрь